

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/789

af 17. april 2019

om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af TV- og radioselskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af TV- og radioprogrammer, og om ændring af Rådets direktiv 93/83/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at bidrage til et velfungerende indre marked er det nødvendigt at øge udbredelsen i medlemsstaterne af TV- og radioprogrammer, der stammer fra andre medlemsstater til gavn for brugere i hele Unionen ved at lette licenseringen af ophavsretten og beslægtede rettigheder til værker og andre beskyttede frembringelser, der er indeholdt i udsendelsen af visse typer af TV- og radioprogrammer. TV- og radioprogrammer er et vigtigt middel til at fremme den sproglige og kulturelle diversitet og den sociale sammenhæng samt øge adgangen til information.
- (2) Udviklingen af digitale teknologier og internettet har i høj grad ændret distributionen af og adgangen til TV- og radioprogrammer. Brugere forventer i stigende grad at have adgang til TV- og radioprogrammer, både live og on-demand, gennem de traditionelle kanaler såsom satellit eller kabel og også gennem onlinetjenester. TV- og radioselskaberne tilbyder derfor, ud over deres egne udsendelser af TV- og radioprogrammer, i stigende grad onlinetjenester, der er knyttet til sådanne udsendelser, såsom simulcasting og catch-up-tjenester. Udbydere af retransmissionstjenester, der samler udsendelser af TV- og radioprogrammer i pakker og udbyder dem til brugere samtidig med den oprindelige transmission af disse udsendelser i uændret og uforkortet form, anvender forskellige teknikker til retransmission såsom kabel, satellit, digitale jordbaserede net og mobile eller lukkede ip-baserede net samt det åbne internet. Desuden har udbydere, der distribuerer TV- og radioprogrammer til brugere, forskellige måder at få programbærende signaler fra TV- og radioselskaberne på, herunder gennem »direct injection«. Der er stigende efterspørgsel fra brugere efter adgang til udsendelser af TV- og radioprogrammer, der ikke alene stammer fra deres egen medlemsstat, men også fra andre medlemsstater. Sådanne brugere omfatter medlemmer af sproglige minoriteter i Unionen og personer, der bor i en anden medlemsstat end deres oprindelsesmedlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 125 af 21.4.2017, s. 27.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 28.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.4.2019.

- (3) TV- og radioselskaberne transmitterer dagligt mange timers TV- og radioprogrammer. Disse programmer indeholder forskellige former for indhold såsom audiovisuelle, musikalske, litterære eller grafiske værker, der i medfør af EU-retten er beskyttet af ophavsret eller beslægtede rettigheder eller begge dele. Dette resulterer i en kompleks proces med at klarere et væld af forskellige rettighedshaveres rettigheder inden for forskellige kategorier af værker og andre beskyttede frembringelser. Ofte er der behov for at klarere rettighederne inden for en kort tidsramme, navnlig når der forberedes programmer såsom nyheds- eller aktualitetsprogrammer. For at kunne stille deres onlinetjenester til rådighed på tværs af grænserne, har TV- og radioselskaberne behov for at have de nødvendige rettigheder til værker og andre beskyttede frembringelser i samtlige relevante områder, hvilket gør klareringen af sådanne rettigheder endnu mere kompleks.
- (4) Udbydere af retransmissionstjenester udbyder typisk adskillige programmer, der indeholder flere forskellige værker og andre beskyttede frembringelser, og har en meget kort tidsramme til at opnå de nødvendige licenser, og de er således også pålagt en tung rettighedsklaringsbyrde. Ophavsmænd, producenter og andre rettighedshavere risikerer ligeledes, at deres værker og andre beskyttede frembringelser bliver brugt uden tilladelse eller betaling af et passende vederlag. Et sådant vederlag for retransmission af deres værker og andre beskyttede frembringelser er vigtigt for at sikre, at der er et mangfoldigt indholdsudbud, hvilket også er i forbrugernes interesse.
- (5) Retten til værker og andre beskyttede frembringelser er harmoniseret bl.a. ved hjælp af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF ⁽⁴⁾, som sikrer et højt beskyttelsesniveau for rettighedshaverne.
- (6) Rådets direktiv 93/83/EØF ⁽⁵⁾ letter grænseoverskridende udsendelser via satellit og retransmission via kabel af TV- og radioprogrammer fra andre medlemsstater. Bestemmelserne i nævnte direktiv om TV- og radioselskabers transmissioner er imidlertid begrænset til satellittransmissioner, og de gælder derfor ikke for onlinetjenester, der er knyttet til udsendelser. Endvidere er bestemmelserne vedrørende retransmissioner af TV- og radioprogrammer fra andre medlemsstater begrænset til at omfatte samtidige, uændrede og uforkortede retransmissioner via kabel eller mikrobølgesystem og omfatter ikke retransmissioner ved hjælp af andre teknologier.
- (7) Derfor bør det grænseoverskridende udbud af onlinetjenester, der er knyttet til udsendelser, og retransmissioner af TV- og radioprogrammer, der stammer fra andre medlemsstater lettes ved at tilpasse den retlige ramme om udøvelsen af ophavsretten og de beslægtede rettigheder, der er relevante for disse aktiviteter. Denne tilpasning bør ske ved at tage hensyn til finansiering og produktion af kreativt indhold og navnlig af audiovisuelle værker.
- (8) Dette direktiv bør omfatte de tilknyttede onlinetjenester, som udbydes af et TV- og radioselskab, og som har et klart og underordnet forhold til TV- og radioselskabets udsendelser. Disse tjenester omfatter tjenester, der giver adgang til TV- og radioprogrammer på strengt lineær vis samtidig med udsendelsen, og tjenester, der inden for et defineret tidsrum efter udsendelsen giver adgang til TV- og radioprogrammer, der tidligere er blevet udsendt af TV- og radioselskabet, såkaldte »catch-up-tjenester«. Desuden omfatter de tilknyttede onlinetjenester, som er omfattet af dette direktiv, tjenester, der giver adgang til materiale, der beriger eller på anden måde kompletterer TV- og radioprogrammer, som TV- og radioselskabet har udsendt, herunder ved at foretage forhåndsvisning, komplettere, supplere eller efterfølgende vurdere indholdet af det relevante program. Dette direktiv bør finde anvendelse på tilknyttede onlinetjenester, der leveres af TV- og radioselskaber til brugere sammen med TV- og radiotjenesten. Det bør også finde anvendelse på tilknyttede onlinetjenester, der, samtidig med at de har et klart og underordnet forhold til udsendelsen, kan tilgås af brugere adskilt fra TV- og radiotjenesten, uden at det er nødvendigt for brugerne først at få adgang til TV- og radiotjenesten, f.eks. via et abonnement. Dette berører ikke

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og TV-udsendelse via satellit og viderebredning pr. kabel (EFT L 248 af 6.10.1993, s. 15).

TV- og radioselskabernes frihed til at udbyde sådanne tilknyttede onlinetjenester gratis eller mod betaling. Udbuddet af adgang til individuelle værker eller andre beskyttede frembringelser, der er blevet indarbejdet i et TV- eller radioprogram, eller til værker eller andre beskyttede frembringelser, der ikke er forbundet med noget program, som udsendes af TV- og radioselskabet, såsom tjenester, der giver adgang til individuelle musikalske eller audiovisuelle værker, musikalbums eller videoer, f.eks. video-on-demandtjenester, bør ikke høre ind under de tjenester, der er omfattet af dette direktiv.

- (9) For at lette klareringen af rettigheder i forbindelse med udbuddet af tilknyttede onlinetjenester på tværs af grænserne er det nødvendigt at fastsætte oprindelseslandsprincippet for så vidt angår udøvelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, som er relevante for de handlinger, der udspiller sig i forbindelse med udbud af, adgang til eller anvendelse af en tilknyttet onlinetjeneste. Dette princip bør omfatte klarering af alle de rettigheder, der er nødvendige for, at TV- og radioselskabet kan overføre eller stille sine programmer til rådighed for almenheden, når det leverer tilknyttede onlinetjenester, herunder klarering af alle ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder til værker eller andre beskyttede frembringelser, der anvendes i programmerne, f.eks. rettigheder til fonogrammer eller fremførelser. Dette oprindelseslandsprincip bør kun gælde for forholdet mellem rettighedshavere — eller enheder, der repræsenterer rettighedshavere, såsom kollektive forvaltningsorganisationer — og TV- og radioselskaber og udelukkende med henblik på at udbyde, give adgang til eller anvende en tilknyttet onlinetjeneste. Oprindelseslandsprincippet bør ikke gælde for nogen form for efterfølgende trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser eller trådbunden eller trådløs tilrådighedsstillelse for almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt, eller til nogen efterfølgende reproduktion af værkerne eller de andre beskyttede frembringelser, som er indeholdt i den tilknyttede onlinetjeneste.
- (10) I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for finansierings- og licensmekanismerne for visse audiovisuelle værker, som ofte er baseret på eksklusive territoriale licenser, er det for så vidt angår TV-programmer hensigtsmæssigt at begrænse anvendelsesområdet for oprindelseslandsprincippet som fastsat i dette direktiv til visse programtyper. Disse programtyper bør omfatte nyheds- og aktualitetsprogrammer samt de af et TV- eller radioselskabs egne produktioner, som udelukkende finansieres af det selv, herunder hvor de finansieringsmidler, som TV- eller radioselskabet anvender til sine produktioner, kommer fra offentlige kilder. I dette direktiv forstås ved TV- og radioselskabers egenproduktion produktioner, som et TV- eller radioselskab skaber under anvendelse af sine egne ressourcer, men ikke produktioner, som selskabet bestiller hos producenter, der er uafhængige af TV- eller radioselskabet, eller samproduktioner. Af samme grund bør oprindelseslandsprincippet ikke gælde for TV-udsendelse af sportsbegivenheder i henhold til dette direktiv. Oprindelseslandsprincippet bør kun finde anvendelse, når TV- og radioselskabet anvender programmerne i sine egne tilknyttede onlinetjenester. Det bør ikke gælde ved licensering af et TV- eller radioselskabs egne produktioner til tredjeparter, herunder andre TV- og radioselskaber. Oprindelseslandsprincippet bør ikke påvirke rettighedshaveres og TV- og radioselskabers frihed til i overensstemmelse med EU-retten at aftale begrænsninger, herunder territoriale begrænsninger, for udnyttelsen af deres rettigheder.
- (11) Det i dette direktiv fastsatte oprindelseslandsprincip bør ikke indebære nogen forpligtelse for TV- og radioselskaber til at overføre eller stille programmer til rådighed for almenheden i forbindelse med deres tilknyttede onlinetjenester eller til at levere sådanne tilknyttede onlinetjenester i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres hovedsæde.
- (12) Eftersom udbuddet af, adgangen til eller anvendelsen af en tilknyttet onlinetjeneste i henhold til dette direktiv skal anses for at finde sted udelukkende i den medlemsstat, hvor TV- eller radioselskabet har sit hovedsæde, mens den tilknyttede onlinetjeneste de facto kan udbydes på tværs af grænserne til andre medlemsstater, er det nødvendigt at sikre, at parterne ved fastsættelsen af størrelsen af vederlaget for de omhandlede rettigheder tager højde for alle aspekter af den tilknyttede onlinetjeneste såsom tjenestens karakteristika, herunder hvor længe de programmer, som tjenesten omfatter, er tilgængelige online, publikum, herunder publikum i den medlemsstat, hvor selskabet har sit hovedsæde, og i andre medlemsstater, hvor den tilknyttede onlinetjeneste tilgås og anvendes, samt de tilgængelige sprogudgaver. Det bør dog fortsat være muligt at anvende specifikke metoder til beregning af størrelsen af vederlaget for de rettigheder, der er underlagt oprindelseslandsprincippet, såsom metoder baseret på TV- eller radioselskabets indtægter fra onlinetjenesten, som navnlig anvendes af radioselskaber.
- (13) Som følge af princippet om kontraktfrihed vil det forblive muligt at begrænse udnyttelsen af de rettigheder, der berøres af oprindelseslandsprincippet som fastsat i dette direktiv, forudsat at en sådan begrænsning er i overensstemmelse med EU-retten.

- (14) Udbydere af retransmissionstjenester kan benytte forskellige teknologier, når de samtidigt, i uændret og uforkortet form, og med henblik på modtagelse af almenheden retransmitterer en oprindelig transmission af TV- og radioprogrammer fra en anden medlemsstat. Udbydere af retransmissionstjenester kan få adgang til de programbærende signaler fra TV- og radioselskaber, som selv transmitterer disse signaler til almenheden, på forskellig vis, f.eks. ved at opfange de signaler, der transmitteres af TV- og radioselskaberne, eller ved at modtage signalerne direkte fra disse via den tekniske proces »direct injection«. Sådanne udbydere kan udbyde deres tjenester via satellit, digitale jordbaserede net, mobile eller lukkede IP-baserede og lignende net eller via internetadgangstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 ⁽⁶⁾. Udbydere af retransmissionstjenester, der anvender sådanne teknologier til deres retransmissioner, bør derfor være omfattet af dette direktiv og kunne drage fordel af den mekanisme, der indfører obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder. For at sikre at der er tilstrækkelige garantier mod uautoriseret brug af værker og andre beskyttede frembringelser, hvilket er særlig vigtigt i forbindelse med tjenester, for hvilke der betales, bør retransmissionstjenester, der udbydes via internetadgangstjenester, kun være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde i det omfang, disse retransmissionstjenester leveres i et miljø, hvor kun autoriserede brugere kan få adgang til retransmissioner, og hvor niveauet af indholdssikkerhed er sammenligneligt med sikkerhedsniveauet for indhold, der transmitteres via kontrollerede net såsom kabelnet eller lukkede IP-baserede net, hvor det retransmitterede indhold er krypteret. Disse krav bør være gennemførlige og tilstrækkelige.
- (15) For at kunne retransmittere oprindelige transmissioner af TV- og radioprogrammer skal udbydere af retransmissionstjenester have tilladelse fra indehaverne af eneretten til overføring til almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser. For at skabe retssikkerhed for udbydere af retransmissionstjenester og for at udligne forskellene i national ret for så vidt angår sådanne retransmissionstjenester bør der gælde regler, der svarer til dem, som gælder for kabelretransmission som defineret i direktiv 93/83/EØF. Reglerne i henhold til nævnte direktiv omfatter forpligtelsen til at udøve rettigheden til at give eller nægte en udbyder af retransmissionstjenester tilladelse ved hjælp af en kollektiv forvaltningsorganisation. I henhold til disse regler bibeholdes retten til at give eller nægte tilladelse som sådan, og kun udøvelsen af denne ret reguleres i et vist omfang. Rettighedshavere bør modtage et passende vederlag for retransmission af deres værker og andre beskyttede frembringelser. Ved fastsættelsen af rimelige licensvilkår, herunder licensafgiften, for en retransmission i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU ⁽⁷⁾, bør den økonomiske værdi af disse rettigheders anvendelse i handelen, herunder den værdi, der tildeles retransmissionsmidlet, bl.a. tages i betragtning. Dette bør ikke berøre den kollektive udøvelse af retten til det rimelige samlede vederlag til udøvende kunstnere og fonogramfremstillere for overføring til almenheden af kommercielle fonogrammer, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115/EF, ligesom det ikke bør berøre direktiv 2014/26/EU, navnlig ikke nævnte direktivs bestemmelser om rettighedshavernes rettigheder med hensyn til valget af kollektiv forvaltningsorganisation.
- (16) Dette direktiv bør tillade, at en kollektiv forvaltningsorganisation og udbydere af retransmissionstjenester indgår aftaler om udvidelse af de rettigheder, der er omfattet af obligatorisk kollektiv forvaltning i henhold til dette direktiv, til også at omfatte rettigheder tilhørende rettighedshavere, som ikke er repræsenteret af den pågældende kollektive forvaltningsorganisation, uden at rettighedshaverne har ret til at udelukke deres værker eller andre frembringelser fra anvendelsen af denne mekanisme. I tilfælde, hvor der er mere end én kollektiv forvaltningsorganisation, der forvalter rettighederne for den relevante kategori på sit område, bør det være op til den medlemsstat, på hvis område udbyderen af en retransmissionstjeneste søger at klarere rettighederne til en retransmission, at bestemme, hvilken kollektiv forvaltningsorganisation eller hvilke kollektive forvaltningsorganisationer der har ret til at give eller nægte tilladelse til retransmission.
- (17) Enhver rettighed, som TV- og radioselskaberne har til deres egne udsendelser, herunder rettigheder til programmernes indhold, bør ikke være omfattet af den obligatoriske kollektive forvaltning af rettigheder, der gælder for retransmissioner. Udbydere af retransmissionstjenester og TV- og radioselskaberne har typisk et løbende forretningsmæssigt forhold til hinanden, og som resultat heraf er udbydere af retransmissionstjenester bekendt med TV- og radioselskabernes identitet. Det er derfor relativt enkelt for disse udbydere at klarere rettigheder med TV- og radioselskaberne. Som konsekvens heraf er udbydere af retransmissionstjenester ikke pålagt den samme byrde, når de skal indhente licenser fra TV- og radioselskaberne, som når de søger at indhente licenser hos indehavere af rettigheder til værker og andre beskyttede frembringelser indeholdt i de TV- og

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72).

radioprogrammer, de retransmitterer. Derfor er der ikke behov for at forenkle licenseringsprocessen for så vidt angår TV- og radioselskabernes rettigheder. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at TV- og radioselskaber og udbydere af retransmissionstjenester, der indgår i forhandlinger, forhandler i god tro om licensering af rettigheder til retransmissioner, der er omfattet af dette direktiv. Direktiv 2014/26/EU indeholder tilsvarende bestemmelser, der finder anvendelse på kollektive forvaltningsorganisationer.

- (18) Reglerne i dette direktiv vedrørende rettigheder til retransmission, der udøves af TV- og radioselskaber for så vidt angår deres egne transmissioner, bør ikke begrænse rettighedshaveres mulighed for at vælge at overdrage deres rettigheder enten til et TV- og radioselskab eller til en kollektiv forvaltningsorganisation og derved få direkte andel i det vederlag, der betales af udbyderen af en retransmissionstjeneste.
- (19) Medlemsstaterne bør kunne anvende de regler om retransmission, der er fastsat i dette direktiv og i direktiv 93/83/EØF på situationer, hvor både den oprindelige transmission og retransmissionen finder sted på deres område.
- (20) For at garantere, at der er retssikkerhed, og for at opretholde et højt beskyttelsesniveau for rettighedshavere er det passende at fastsætte, at der antages kun at være foretaget én enkelt overføring til almenheden, hvori både TV- og radioselskaberne og signaldistributørerne deltager med deres respektive bidrag, når TV- og radioselskaber transmitterer deres programbærende signaler via »direct injection« kun til signaldistributører uden at transmittere deres programmer direkte til almenheden, og signaldistributørerne sender disse programbærende signaler til deres brugere for at give dem mulighed for at se eller lytte til programmerne. TV- og radioselskaberne og signaldistributørerne bør derfor indhente tilladelse fra rettighedshaverne for deres specifikke bidrag til den enkelte overføring til almenheden. Et TV- eller radioselskabs og en signaldistributørs deltagelse i denne enkelte overføring til almenheden bør ikke give anledning til, at TV- eller radioselskabet og signaldistributøren gøres fælles ansvarlige for denne overføring til almenheden. Medlemsstaterne bør fortsat på nationalt plan frit kunne fastsætte ordningerne for at opnå tilladelse til en sådan enkelt overføring til almenheden, herunder de relevante betalinger til de berørte rettighedshavere, under hensyntagen til TV- eller radioselskabets og signaldistributørens respektive udnyttelse af værkerne og de andre beskyttede frembringelser i forbindelse med den enkelte overføring til almenheden. Signaldistributører står i lighed med udbydere af retransmissionstjenester over for en betydelig byrde i forbindelse med rettighedsklarering bortset fra for så vidt angår de rettigheder, som indehaves af TV- og radioselskaber. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at fastsætte, at signaldistributører skal kunne drage fordel af en mekanisme for obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder for deres transmissioner, på samme måde og i samme omfang som udbydere af retransmissionstjenester for retransmissioner omfattet af direktiv 93/83/EØF og nærværende direktiv. Hvor signaldistributører blot giver TV- og radioselskaber »tekniske midler«, jf. Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, til at sikre, at udsendelsen er modtaget, eller til at forbedre modtagelsen af denne udsendelse, bør signaldistributørerne ikke anses for at deltage i en overføring til almenheden.
- (21) Når TV- og radioselskaber transmitterer deres programbærende signaler direkte til almenheden og derved foretager en første transmissionshandling, og også samtidig transmitterer disse signaler til andre selskaber via den tekniske proces »direct injection«, f.eks. for at sikre kvaliteten af signaler med henblik på retransmission, udgør disse andre selskabers transmissioner en særskilt overføring til almenheden i forhold til den, der blev foretaget af TV- eller radioselskabet. I disse situationer bør reglerne om retransmission i nærværende direktiv og i direktiv 93/83/EØF, som ændret ved nærværende direktiv, finde anvendelse.
- (22) For at sikre en effektiv kollektiv forvaltning af rettigheder og en nøjagtig fordeling af indtægter indsamlet under den obligatoriske kollektive forvaltningsmekanisme, der indføres med dette direktiv, er det vigtigt, at kollektive forvaltningsorganisationer fører passende registre over medlemskab, licenser og brugen af værker og andre beskyttede frembringelser, i overensstemmelse med gennemsigtighedsforpligtelserne i direktiv 2014/26/EU.
- (23) For at forhindre omgåelse af anvendelsen af oprindelseslandsprincippet ved forlængelse af varigheden af eksisterende aftaler om udøvelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, der er relevante for udbuddet af en tilknyttet onlinetjeneste samt adgang til og brug af denne onlinetjeneste, er det nødvendigt også at anvende oprindelseslandsprincippet på eksisterende aftaler, men med en overgangsperiode. I denne overgangsperiode bør princippet ikke finde anvendelse på disse eksisterende aftaler, således at der er tid til om nødvendigt at tilpasse dem i overensstemmelse med dette direktiv. Det er også nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode for at give TV- og radioselskaber, signaldistributører og rettighedshavere mulighed for at tilpasse sig til de nye regler om udnyttelsen af værker og andre beskyttede frembringelser via »direct injection« fastsat i dette direktivs bestemmelser om transmission af programmer via »direct injection«.

- (24) I overensstemmelse med principperne om bedre lovgivning bør dette direktiv, herunder dets bestemmelser om »direct injection«, gennemgås, når det har været i kraft i en vis periode, med henblik på bl.a. at vurdere dets gavnlige virkninger for EU-forbrugere, dets indvirkning på de kreative industrier i Unionen og på omfanget af investeringer i nyt indhold og dermed også dets gavnlige virkninger for så vidt angår forøget kulturel mangfoldighed i Unionen.
- (25) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Da dette direktiv kan føre til indgreb i udøvelsen af rettighedshavernes rettigheder, for så vidt at obligatorisk kollektiv forvaltning finder sted på udøvelsen af retten til overføring til almenheden hvad angår retransmissionstjenester, er det nødvendigt at foreskrive anvendelsen af obligatorisk kollektiv forvaltning på målrettet vis og begrænse den til visse tjenester.
- (26) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme det grænseoverskridende udbud af tilknyttede onlinetjenester for visse programtyper og lette retransmissioner af TV- og radioprogrammer fra andre medlemsstater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Hvad angår det grænseoverskridende udbud af tilknyttede onlinetjenester, forpligter dette direktiv ikke TV- og radioselskaberne til at udbyde sådanne tjenester på tværs af grænserne. Dette direktiv forpligter heller ikke udbyderne af retransmissionstjenester til at inddrage TV- eller radioprogrammer, der stammer fra andre medlemsstater, i deres tjenester. Dette direktiv vedrører udelukkende udøvelsen af visse retransmissionsrettigheder for så vidt dette er nødvendigt for at forenkle licenseringen af ophavsretten og beslægtede rettigheder for sådanne tjenester og hvad angår TV- og radioprogrammer, der stammer fra andre medlemsstater.
- (27) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽⁸⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler, der sigter på at fremme den grænseoverskridende adgang til et større antal TV- og radioprogrammer ved at lette klareringen af rettigheder for levering af onlinetjenester, der er knyttet til udsendelse af visse typer af TV- og radioprogrammer, og for retransmission af TV- og radioprogrammer. Det fastsætter også regler for transmission af og TV- og radioprogrammer via processen »direct injection«.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »tilknyttet onlinetjeneste«: en onlinetjeneste, der består i, at TV- eller radioprogrammer udbydes til almenheden af et TV- eller radioselskab eller under dets kontrol og ansvar samtidig med eller i en defineret tidsperiode efter TV- eller radioselskabets udsendelse af disse TV- eller radioprogrammer, samt af enhver form for materiale, som er knyttet til en sådan udsendelse

⁽⁸⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- 2) »retransmission«: enhver form for samtidig, uændret og uforkortet retransmission, ud over viderespredning pr. kabel som defineret i direktiv 93/83/EØF, der er beregnet til modtagelse af almenheden, af en oprindelig transmission fra en anden medlemsstat af TV- eller radioprogrammer, som er beregnet til modtagelse af almenheden, når en sådan oprindelig transmission er trådbunden eller trådløs, herunder via satellit, men ikke online, og forudsat:
  - a) at retransmissionen foretages af en anden part end det TV- eller radioselskab, der stod bag den oprindelige transmission, eller som kontrollerede og havde ansvar for, at den oprindelige transmission blev udført, uanset hvordan den part, der foretager retransmission, får adgang til de programbærende signaler fra TV- eller radioselskabet med henblik på retransmission, og
  - b) hvor retransmissionen er over en internetadgangstjeneste, som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 2), i forordning (EU) 2015/2120, at den udføres i et kontrolleret miljø
- 3) »kontrolleret miljø«: et miljø, hvori en udbyder af retransmissionstjenester giver autoriserede brugere adgang til en sikker retransmission
- 4) »direct injection«: en teknisk proces, hvorved et TV- eller radioselskab transmitterer sine programbærende signaler til et andet selskab end et TV- eller radioselskab på en sådan måde, at de programbærende signaler ikke er tilgængelige for almenheden under denne transmission.

KAPITEL II

TV- eller radioselskabers tilknyttede onlinetjenester

Artikel 3

Anvendelse af oprindelseslandsprincippet i forbindelse med tilknyttede onlinetjenester

1. Handlinger i form af trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser og trådbunden eller trådløs tilrådighedsstillelse for almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser på en sådan måde, at almenheden kan få adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt, som finder sted, når:

- a) radioprogrammer, og
- b) TV-programmer, som er:
  - i) nyheds- og aktualitetsprogrammer, eller
  - ii) TV- og radioselskabets fuldt finansierede egenproduktioner,

udbydes til almenheden i en tilknyttet onlinetjeneste af et TV- eller radioselskab eller under dets kontrol og ansvar samt handlinger i form af reproduktion af sådanne værker eller andre beskyttede frembringelser, som er nødvendige for udbud af, adgang til eller anvendelse af en sådan tilknyttet onlinetjeneste for de samme programmer, anses, med henblik på udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der er relevante for disse handlinger, for udelukkende at finde sted i den medlemsstat, hvor TV- eller radioselskabet har sit hovedsæde.

Første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse på udsendelser af sportsbegivenheder og værker og andre beskyttede frembringelser, der indgår heri.

2. Medlemsstaterne sikrer, at parterne i forbindelse med fastsættelse af vederlag for de rettigheder, for hvilke oprindelseslandsprincippet som fastsat i stk. 1 finder anvendelse, tager hensyn til samtlige aspekter af den tilknyttede onlinetjeneste såsom tjenestens egenskaber, herunder varigheden af de i tjenesten indeholdte programmets tilgængelighed online, publikum og de tilgængelige sprogversioner.

Første afsnit udelukker ikke beregning af vederlagets størrelse på grundlag af TV- eller radioselskabets indtægter.

3. Det i stk. 1 fastsatte oprindelseslandsprincip berører ikke rettighedshavernes og TV- og radioselskabernes kontraktlige frihed til, i overensstemmelse med EU-retten, at aftale indførelse af begrænsninger for udnyttelsen af sådanne rettigheder, herunder dem, der er fastsat i direktiv 2001/29/EF.

KAPITEL III

Retransmission af TV- og radioprogrammer*Artikel 4***Udøvelse af rettigheder i forbindelse med retransmission, der udføres af andre rettighedshavere end TV- og radioselskaber**

1. Handlinger i form af retransmission af programmer skal have tilladelse af indehaverne af eneretten til overføring til almenheden.

Medlemsstaterne sikrer, at rettighedshavere alene kan udøve deres rettighed til at give eller nægte tilladelse til retransmission gennem en kollektiv forvaltningsorganisation.

2. I tilfælde, hvor en rettighedshaver ikke har overført forvaltningen af den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede rettighed til en kollektiv forvaltningsorganisation, anses den kollektive forvaltningsorganisation, der forvalter rettighederne for samme kategori på den medlemsstats område, hvor udbyderen af retransmissionstjenester søger at klarere rettigheder for en retransmission, for at have ret til at give eller nægte tilladelse til retransmission på denne rettighedshavers vegne.

Hvor mere end én kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettighederne for denne kategori på medlemsstatens område, er det dog op til den medlemsstat, på hvis område en udbyder af retransmissionstjenester søger at klarere rettighederne for retransmission, at bestemme, hvilken kollektiv forvaltningsorganisation eller hvilke kollektive forvaltningsorganisationer, der skal have ret til at give eller nægte tilladelse til retransmission.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en rettighedshaver har de samme rettigheder og forpligtelser som følge af en aftale mellem en udbyder af retransmissionstjenester og en kollektiv forvaltningsorganisation eller flere kollektive forvaltningsorganisationer, der handler i henhold til stk. 2, som de rettighedshavere, der har bemyndiget den pågældende kollektive forvaltningsorganisation eller de pågældende kollektive forvaltningsorganisationer. Medlemsstaterne sikrer også, at denne rettighedshaver kan påberåbe sig disse rettigheder inden for en periode, der fastsættes af den berørte medlemsstat, og som ikke kan være på mindre end tre år at regne fra datoen for den retransmission, hvori vedkommendes værk eller andre beskyttede frembringelser indgår.

*Artikel 5***TV- og radioselskabers udøvelse af rettigheder til retransmission**

1. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 4 ikke gælder for de rettigheder til retransmission, der udøves af et TV- eller radioselskab for så vidt angår dets egen transmission, uanset om de berørte rettigheder er dets egne, eller om de er blevet overdraget til det af andre rettighedshavere.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at forhandlingerne skal føres i god tro, når TV- og radioselskaber og udbydere af retransmissionstjenester indleder forhandlinger om tilladelse til retransmission i henhold til dette direktiv.

*Artikel 6***Mægling**

Medlemsstaterne sikrer, at det er muligt at indhente bistand fra en eller flere mæglere i henhold til artikel 11 i direktiv 93/83/EØF, hvor der ikke opnås nogen aftale mellem den kollektive forvaltningsorganisation og udbyderen af retransmissionstjenester eller mellem udbyderen af retransmissionstjenester og TV- og radioselskabet om tilladelse til retransmission af udsendelser.

*Artikel 7***Retransmission af en oprindelig transmission, der først fandt sted i samme medlemsstat**

Medlemsstaterne kan fastsætte, at reglerne i dette kapitel og i kapitel III i direktiv 93/83/EØF finder anvendelse på situationer, hvor både den første transmission og retransmissionen finder sted på deres område.

KAPITEL IV

Transmission af programmer via »direct injection«

Artikel 8

Transmission af programmer via »direct injection«

1. Når et TV- eller radioselskab transmitterer sine programbærende signaler til en signaldistributør via »direct injection« uden samtidig selv at transmittere de programbærende signaler direkte til almenheden, og signaldistributøren transmitterer disse programbærende signaler til almenheden, anses TV- eller radioselskabet og signaldistributøren for at deltage i en enkelt overføring til almenheden, hvortil de skal indhente tilladelse fra rettighedshaverne. Medlemsstaterne kan fastsætte ordninger for at opnå tilladelse fra rettighedshaverne.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at artikel 4, 5 og 6 i dette direktiv finder tilsvarende anvendelse for rettighedshaveres udøvelse af retten til at meddele eller nægte tilladelse til signaldistributører til en i stk. 1 omhandlet udsendelse, der udføres med et af de tekniske midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/83/EØF eller artikel 2, nr. 2), i nærværende direktiv.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 9

Ændring af direktiv 93/83/EØF

Artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/83/EØF affattes således:

- »3. I dette direktiv forstås ved »kabelretransmission«: samtidig, uændret og uforkortet retransmission via kabel eller mikrobølgesystem til almenhedens modtagelse af en oprindelig udsendelse fra en anden medlemsstat, ad trådbunden eller trådløs vej, herunder via satellit, af TV- eller radioprogrammer, der er beregnet til almenhedens modtagelse, uanset hvordan udbyderen af en kabelretransmissionstjeneste får adgang til de programbærende signaler fra TV- og radioselskabet med henblik på retransmission.«

Artikel 10

Gennemgang

1. Senest den 7. juni 2025 foretager Kommissionen en gennemgang af dette direktiv og forelægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten offentliggøres og gøres tilgængelig på Kommissionens websted.
2. Medlemsstaterne forsyner rettidigt Kommissionen med de oplysninger, der er relevante og nødvendige for at forberede den i stk. 1 omhandlede rapport.

Artikel 11

Overgangsbestemmelse

Aftaler om udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der er relevante for handlinger i form af trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser og trådbunden eller trådløs tilrådgivningsstilling for almenheden af værker eller andre beskyttede frembringelser på en sådan måde, at almenheden kan få adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt, og som foregår i forbindelse med udbud af en onlinetjeneste samt handlinger i form af reproduktion, der er nødvendige for udbud af, adgang til eller anvendelse af en sådan onlinetjeneste, og som er i kraft den 7. juni 2021, er omfattet af artikel 3 fra den 7. juni 2023, hvis de udløber efter denne dato.

Tilladelser til handlinger i form af overføring til almenheden, der er omfattet af artikel 8, og som er i kraft den 7. juni 2021, er omfattet af artikel 8 fra den 7. juni 2025, hvis de udløber efter denne dato.

*Artikel 12***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 7. juni 2021. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 13***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 14***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand
